

hogy ugye biztos ráncos lett hirtelen,
de nem:
hogy lehet, hogy ugyanazok maradtunk mégis?

Vakfolt

Próbáltam, de nem megy:
voltaképpen bárkivel együtt tudok érezni,
csak a férfiakkal nem.
Az egyedülálló nőkkel igen, és a nagycsaládosakkal,
és a történetét vesztett árvalánnyal.
A gazdag és befolyásos férfiak feleségeivel,
sőt talán velük a leginkább.
Olyan könnyű kinevetni őket,
de amikor a pénz elfogy,
és vissza kell majd küldeni a szponzorált ruhákat,
ott maradnak a rosszul szabott arcukkal,
és a semmire se vezető tudással, hogy félreismerték őket.

Bárkivel, de nem a férfiakkal.
Nem tehetek róla, egyszerűen
ha nyakkendőt is köthet, nincsen bennem részvét.
Nem képzelhetem magam a helyzetükbe,
hiszen ők minden, ami én nem.
Ezért szerethetem őket annyira:
a széles válluk és a vékony derekuk,
a célszerű és egyszerű ruháik,
és hogy annyira hiúk, hogy nem tudnak nem hibázni.
Ellentmondást nem tűrő kedvességüket,
mikor rábeszélnek, hogy a betéti társaság
felelősségvállaló beltagja legyél.

G. István László

Haszid példázat

Amikor a halak reszketnek az óceánban,
víz lesz az emberek szemében,
kimossa a tegnapi látványt,
előmossa a holnapi látványt,
átöblíti a látás terét, hogy ne maradjon
hely másnak, csak amire nem kell nézni.

Amikor a halak reszketnek az óceánban,
víz lesz az emberek fülében,
kimossa a tegnapi hangot,
előmossa a holnapi hangot,
átöblíti a hallás terét, hogy ne maradjon
hely másnak, csak amit nem kell hallani.

Amikor a halak reszketnek az óceánban,
tűz lesz az emberek szívében.
Végigparázslík a testen a szó,
nem marad egyetlen érzés se,
nem marad egyetlen emlék se,
a hal uszonyán átiramlik,
visszairamlik, mint zátonyon
a víz, az a reszketés.

Azazel intelme

Ha arra ébredetek, hogy hat szárnyam van
a jobb oldalamon, hat a bal oldalamon, kötözzetek
bíborszín gyapjúval a sziklához, gurítsatok le
a hegyről, végtagjaim
legörgetve törjenek, várjátok
a kendők hullámvását, várjátok, hogy
fehérré változzon a fonál.

Ha arra ébredetek, hogy hat szárnyam van
a bal oldalamon, hat a jobb oldalamon, dugjátok
a kezetek fából készült tokba. Ahogy a nőt
vékában
kitettétek, tegyetek ki engem. Nincs az
a vétekáldozat, amit el ne cipelnék.

Ha arra aludtok el, hogy nem vagyok
köztetek, figyeljétek szárnyaim. Hatot
legyint balra, hatot jobbra. Folyton
számoljátok. Le ne vágjátok kétszer
hat ívét. Ha nem repülhetek,
befészkelődöm, tér téren nem marad,
időn idő nem fog többet. Minden
jó szó, mint a kovakő, tüzet szít. Minden
feloldozás eloldja töletek az eget.